

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511036576/facsimile.pdf> (tilgået 21. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

paa meer, end et Aar? — Sidder jeg ikke i en god LæneStoel og har et got Glas rød Viin staaende ved min Side? — — — — Hvi græder jeg uskjonsomme da? — — — || 11

ELSKOV

5

Jeg var i det høieste kun tretten Aar gammel, da jeg følte det første Glimt af Kjærlighed — Ikke, at jeg dengang skulde have vidst, hvad det var jeg følte — Men jeg har siden udfundet, at det ikke kunde være andet — Neppe kunde noget Barn 10 være meer uvidende og uskyldigere i slige Ting, end jeg var dengang, og en god Deel Aar derefter — Jeg var dengang i Kost og Underviisning hos Sl. Rector Licht i Schleswig, der boede i den lange Gade, og en middelaldrende Regiments- 15 kortecrmester-Fruue, var den, som første Gang kastede sine EnterHager i mit Hjerte — Kjærlighed er som alle vore øvrige Passioner — den bilder sig nøye efter de Ting vi kjende, efter de Begreb vi har — Derfor elsker en Professor Philo- 20 sophiæ som en Platoniker, eller i det mindste som en af Heltene for Christi Fødsel; en Hofmand, som en Bedrager — og en Bonde, som en Tyr — Jeg var et Barn, og elskte, som et Barn — det er at sige; jeg betragtede den, jeg skjønt uvi- 25 dende tilbød, som en Moder — men, som den elskværdigste blant alle Mødre, mod hvilken jeg ikke allene uden Tvang gjerne vilde, men selv ønskede, brændte efter at vise den meest uindskrænkte Lydighed, den dybeste Underkastelse 30 — Gid jeg dog engang kunde komme i Selskab med hende, og hun vilde befale mig noget, sagde mit lille svulmende Hjerte! — — Hvor vilde jeg flyve! — Gid hun i Hidsighed, uden at jeg havde forskyldt det, maatte straffe mig — slaee mig! 35 — Hvor vilde jeg ikke da med Taarene i Øynene kysse hendes Hænder! — hendes Fødder! —

Da vilde det angre hende, naar hun saae, at hun havde gjort mig Uret, da vilde hun beklage mig, og maaskee kalde mig sin Ewald --- Disse var tilforladelig de vellystigste Billeder, hvormed Cupido dengang lokkede mig -- Hvert Øyeblik, som jeg kunde stjæle fra mine Bøger, tilbragte jeg ordentligviis, og de fleeste Tider mechanisk, uden Forsæt, i Vinduet eller i Gade-Dørren -- Jeg strøg mit Haar tilbage, trakke mine Halv-Ermer og mit

¹⁰ Kalve-Kryds frem, og naar jeg saa opdagede min Elskelige, stirrede jeg uforvendt paa hende; indtil jeg var saa lykkelig, at hendes Øyne mødte mine -- Da var det, at jeg bukkede med Næsen lige til Jorden, og vilde Skjæbnen mig da saavcl, at hun ledsagede det Kniks, hvormed hun takkede mig, med et lille Smiil -- o da ønskede jeg hende bort, blot for at kunde nyde dette Smiil i Eenrom -- Jeg er nysgjerrig for at vide, om denne gode Frue, har mærket noget til min forvovne Daarlighed -- Jeg har

²⁰ i min Levetid aldrig talt med hende, men saa meget er vist, at hun var en stor Deel erfarnere, end jeg; og at det uden Tvivl har været af blot Foragt for min Barndom, om hun har mistydet alle mine dybe Complimenter --

²⁵ Denne Ild blev snart slukket -- enten det var, fordi den havde fortært alle de Kniks og Smiil, hvorved den nærte sig, og følgelig ikke havde meer Materie at brænde ved; eller fordi min Regiments-korteer-Mester-Frue var flyttet bort, erindrer jeg

¹² nu ikke meer -- Og nu havde || mit Hjerte Roe, indtil en Flensborger Pige efter et halvt Aars Forløb paa nyc tændte det i Brand -- Denne Pige, som tjente os, havde saavit jeg erindrer et af de almindelige Ansigter, der gjerne lader dem gaae i

³⁵ Fred, som ellers vil skjøtte sig selv -- Hendes Overlæbe var desuden, fra Næsen af, altid tæt bedekket med brugt og ubrugt Tobak; hvilken Omstændighed just ikke er af de meest tillokkende -- Men som sagt, jeg elskte, som et Barn -- Et par snee-